

การพัฒนาแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษา
ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10

The Development of Management Model in Information Communication
and Technology in Pra-pariyatti-dharma School, General Education
Division, Group 10

พระครูปริยัติวัฒน์โชติ, ทวีล ลดาวัลย์ และสำเร็จ ยุธชัย
Prakrupariyattiwattanachote, Tawil Ladawan and Samrej Yurachai
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
North Eastern University, Thailand
Corresponding Author, E-mali: ruttapong54@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันความต้องการจำเป็น และเพื่อการพัฒนา
รูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา กลุ่มที่ 10 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) ผู้จัดการโรงเรียน 39 รูป 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน
39 รูป 3) รองผู้อำนวยการ 70 รูป/คน และ 4) ครูผู้สอน 230 รูป/คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 378 รูป/คน
กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนเกี่ยวข้องกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ทางการศึกษา จำนวน 9 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.85-1.00 วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการพัฒนาแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 โดยสภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
ด้านเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้ รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้ ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้
ด้านเทคโนโลยีการจัดเก็บความรู้ ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ความต้องการจำเป็น PNI_{modified} ในการพัฒนาแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร
ทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.54

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียน และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ รองลงมา ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีการจัดเก็บความรู้ ด้านเทคโนโลยีการจัดการความรู้ ส่วนด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาต่ำสุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้

3. รูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ที่พัฒนาแล้วมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ มี 7 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ มี 12 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านเทคโนโลยีการจัดเก็บความรู้ มี 6 ตัวบ่งชี้ 4) ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มี 5 ตัวบ่งชี้ 5) ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ มี 7 ตัวบ่งชี้ 6) ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้ มี 6 ตัวบ่งชี้

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษา

Abstract

The objective of this research were: to study current conditions, needs, and development the model of information communication and technology in Pra-pariyatti-dharma school, General Education Division, Group 10. The samples of this study were : 1) 39 school managers, 2) 39 school directors, 3) 70 assistant school directors, and 4) 230 teachers, total of 378 monks/persons. The target group included 9 school director, and teachers in management of information communication and technology. The research instrument was questionnaire as 5 level rating scale. The reliability of total issue was = 0.98. The IOC ranged between 0.85-1.00. Data were analyzed by using the computer program.

The research findings found that:

1. The situation of development for information communication and technology in Pra-pariyatti-dharma school. General education division, group 10, in overall, the average value was in “High” level. The aspect with highest level of average value, was the technology for knowledge management. The second order included the technology for knowledge construction, the technology for learning, the technology for knowledge storage, and the technology usage for knowledge promotion. the aspect with lowest level of average value, was the technology usage for sharing.

2. The need for PNI modified in development of management model of information communication and technology in Pra-pariyatti-dharma, General education division, group 10, in overall value, included the technology for learning, and the technology usage for knowledge promotion. The second order was the technology for knowledge storage, the technology of knowledge management. The aspect with lowest level of need for development, was the technology for knowledge construction.

3. The development of management model for information communication and technology in Pra-pariyatti-dharma School, General Education Division, Group 10, ranking in order of needs as follows: 1) the technology for learning, the school promoted technology using for knowledge search from both of in side and outside organization, 2) the technology usage for knowledge promotion, the school provided opportunity for learning new skills by using technology, 3) the technology for knowledge storage, the storage knowledge was improved and used in learning continuously, 4) the technology usage for sharing, the school improved the technology to be modern and available for being used throughout the time, 5) the technology for knowledge management, the teachers and students were able to use the technology efficiently, and 6) the technology 6 for knowledge construction, the school developed the management continuously and regularly.

Keywords: The Development of Management Model; Information Communication and Technology

1. บทนำ

สภาพสังคมไทยในปัจจุบัน กระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร การคมนาคม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงข้อมูลและวิทยาการใหม่ๆ การอยู่ร่วมในสังคมมีการแข่งขันมากขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวิถีการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นการตอบรับกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การศึกษา

จึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา จึงต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา (Office of the Secretary General of the Council of Education, 2010)

นับจากที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2554 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และการใช้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านหลักสูตร การสอนเทคโนโลยีการศึกษา และการบริหารการจัดการ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ต้องรับการเปลี่ยนแปลง และต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ปัญหาต่างๆ ได้รับการแก้ไขได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเชื่อมโยงไปสู่ การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองด้วยวิสัยทัศน์ที่ว่า “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” ด้วยการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาใหม่ การพัฒนาครูพันธุ์ใหม่ การพัฒนาสถานศึกษาและ แหล่งเรียนรู้ใหม่ และการบริหารจัดการใหม่ (Kisuksapan and Buranpanich, 2010)

สาระสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559 มีวัตถุประสงค์ อยู่ 3 ประการคือ 1) จะพัฒนาคนอย่างรอบด้าน และสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา โดยเน้นการพัฒนาทุกคน ตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิตให้มีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ อีกทั้งต้องการ ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ เพื่อปลูกฝังและเสริมสร้าง ศิลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระบบวิถีชีวิต ที่ดีงาม อันจะนำไปสู่การพัฒนากำลังคนด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพึ่งพาตนเอง และเพิ่มสมรรถนะการแข่งขันในระดับนานาชาติ 2) สร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้ ในการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความคิด ความประพฤติ

และคุณธรรมของคน ที่จะส่งเสริมการวิจัยและการ เรียนรู้ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และ 3) เพื่อพัฒนา สภาพแวดล้อมของสังคม เพื่อเป็นฐานในการ พัฒนาคคน สร้างสังคม คุณธรรม ภูมิปัญญาการ เรียนรู้ เน้นไปที่การส่งเสริมสร้างสรรค์ทุน ทางสังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมบนฐาน ของศาสนาเพื่อการจำกัด ลด ขจัดปัญหาทาง โครงสร้างที่ก่อให้เกิดความยากจน ทั้งโอกาส และศักดิ์ศรีของคนสังคมไทย เพื่อสร้างความเป็น ธรรมในสังคม ในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการ ศึกษาและการพัฒนาประเทศ เป็นการจัดระบบ ทรัพยากรและการลงทุนทางการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทย (Office of National Buddhism, 2010)

การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ประสบปัญหาในด้าน คุณภาพมากที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากผลการประเมิน คุณภาพภายนอกรอบสอง ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2549-2553 พบว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ มีระดับคุณภาพต่ำที่สุด จำนวน 5 มาตรฐาน (ยกเว้น) มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียน มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร นอกจากนี้ ปัญหาด้านคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ที่กล่าวมาใน ช่วงต้นนั้น ยังพบว่า โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาต่ำ กล่าวคือ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ

มีการลงทุนทางการศึกษาสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ทุกด้าน ทั้งการใช้ ครู อาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ สื่อ อุปกรณ์ ดังนั้นเพื่อให้โรงเรียนพระปริยัติธรรมทั่วประเทศสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 10 มิถุนายน 2553) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้แสวงหาแนวทางวิธีการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยทางการบริหาร เช่น ความรู้ ความสามารถของบุคลากร รูปแบบการบริหาร ทรัพยากรและปัจจัยสนับสนุน และความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ และกำหนดรูปแบบและวิธีดำเนินการที่เหมาะสม อันจะทำให้การบริหารจัดการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งการพัฒนาประสิทธิภาพโรงเรียน (Office of National Buddhism, 2010)

สำนักงานกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ได้สรุปที่เป็นจุดอ่อน (Weaknesses) ในด้านการดำเนินการจัดการศึกษาดังนี้ คือ การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศยังไม่เป็นระบบ การนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการบริหารคุณภาพการศึกษามีจำนวนน้อย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามีน้อย การจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริง การนำผลการ

ดำเนินงานมาใช้ปรับปรุงพัฒนาไม่เป็นระบบ และการจัดโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่ด้อยโอกาสไม่ครอบคลุมและไม่ทั่วถึง โรงเรียนพระปริยัติธรรมแต่ละแห่ง มีบริบทที่แตกต่างกัน บางโรงเรียนมีครูไม่ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และต้องสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และต้องทำงานพิเศษอื่นควบคู่ไปกับการจัดการศึกษา ในยุคของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552-2561) อีกทั้งประเทศไทยจะก้าวหน้าเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 และประชาคมโลก การส่งเสริมการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยและพัฒนา และการฝึกอบรมนานาชาติในภูมิภาค (Regional Education Hub)

จากความสำคัญปัญหาและแนวคิดระบบการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ จึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการพัฒนา รูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม

แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10

2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10

3. เพื่อการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร งานวิจัยตามแนวคิดของนักวิชาการที่นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดจำนวน 6 ด้าน คือ 1) เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ 2) ด้านเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้ 3) ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้ 4) ด้านเทคโนโลยีการจัดเก็บความรู้ 5) ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ และ 6) ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 จำนวน มีจำนวน 43 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูลได้แก่ 1) ผู้จัดการโรงเรียน

จำนวน 43 รูป 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 43 รูป 3) รองผู้อำนวยการ จำนวน 86 รูป/คน และ 4) ครูผู้สอน จำนวน 567 รูป/คน รวมทั้งหมด 739 รูป/คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้นำด้านต่างๆ เจิงปริมาณ กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากและขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Size) และใช้ตารางเครจซีและมอร์แกน (Krejcie, R.V., & Daryle, W. M., 1970 : 607-610) และการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) ผู้จัดการโรงเรียน จำนวน 39 รูป 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 39 รูป 3) รองผู้อำนวยการ จำนวน 70 รูป/คน และ 4) ครูผู้สอน จำนวน 230 รูป/คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 378 รูป/คน

2.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์จากประสบการณ์ รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกโรงเรียนที่มีผลงานความโดดเด่นในการบริหารเป็นที่ยอมรับจากโรงเรียน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวมจำนวน 9 คน โดยการสัมภาษณ์บุคลากรหลักโรงเรียนละ 3 คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษา

3. สถานที่ทำการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ในจังหวัดร้อยเอ็ด

4. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 โดยสภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้ รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้ ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีการจัดเก็บความรู้ ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ความต้องการจำเป็น PNI_{modified} การพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ความต้องการจำเป็น PNI_{modified} ในการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนและด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ รองลงมา ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีการจัดเก็บความรู้ ด้านเทคโนโลยีการจัดการความรู้ ส่วนด้านที่มีความต้องการ

จำเป็นในการพัฒนาต่ำสุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้

3. สรุปการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 เรียงลำดับตามความต้องการจำเป็นปรากฏดังนี้ 1) ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ 2) ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ 3) ด้านเทคโนโลยีการจัดเก็บความรู้ 4) ด้านการใช้เทคโนโลยี เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) ด้านเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้ 6) ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่ค้นพบและน่าสนใจควรแก่การนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นความก้าวหน้าเพิ่มพูนความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดรูปแบบใหม่ของการพัฒนา และสร้างเสริมผลประโยชน์แก่องค์กรต่างๆ เทคโนโลยีสารสนเทศจะเกี่ยวข้องการจัดระบบการมีความรู้ในการใช้งาน สามารถเผยแพร่ข่าวสาร

เกี่ยวกับความเข้าใจตรงกันของบุคคลในองค์กร ในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน ซึ่งในการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้ ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้ ด้านเทคโนโลยีการจับเก็บความรู้ ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เทคโนโลยีที่ใช้จัดการสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวม การจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์ การสร้างรายงาน การสื่อสารข้อมูล ฯลฯ เทคโนโลยีสารสนเทศจะรวมไปถึงเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดระบบการให้บริการการใช้ การดูแลข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิดานันท์ มะลิทอง (Malythong, 2000 : 313) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ การบันทึก การประมวลผล การเสนอผล และการสื่อสารข้อมูล และสารสนเทศ ถ้าจะกล่าวโดยกว้างแล้ว หมายถึง เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสาร โดยผ่านข่ายงานคอมพิวเตอร์ที่เปิดโอกาสให้ใช้แลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่งได้โดยง่ายและสะดวกรวดเร็ว เสกสิทธิ์ คุณศรี (Koonsri, 2008 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีราคาลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับในอดีตเมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา ได้ทำให้จำนวน

ผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีเพิ่มขึ้นทุกวัน และได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็น ต่อการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจในปัจจุบัน เทคโนโลยีเหล่านี้ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต การประชุมวิดีโอทางไกล ระบบเครือข่าย และระบบสารสนเทศ เพื่อการวิเคราะห์และตัดสินใจ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรในอนาคต ดังจะเห็นได้จาก Dave Ulrich ปรมาจารย์ทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ระบุว่า เทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่จะมีบทบาทสำคัญต่อการแข่งขันธุรกิจในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยธิดา บุญนาค (Bunnag, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเพื่อการสื่อสารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารจัดการสภาพที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก

2. ความต้องการจำเป็น PNI^{modified} ในการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารทางการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.54 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ สถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการค้นคว้าความรู้ทั้งในและนอกองค์กร ยังมีการกระตุ้นและส่งเสริมความสามารถของบุคลากรให้เข้าถึงเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สถานศึกษาส่งเสริมการวางแผนและพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี ส่วนด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ สถานศึกษามีการเปิดโอกาส

ให้เรียนรู้ทักษะใหม่ๆ โดยใช้เทคโนโลยี เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อการสืบค้นข้อมูลข่าวสาร เพื่อการเพิ่มพูนความรู้ การสร้างโอกาสในการใช้เทคโนโลยีให้กับครูและนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของแนวคิดของทีศานาค ขุนนาถ และคณะ (Khunnard, et al., 2015 : 14-23) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียน ประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียนประถมศึกษามีความเหมาะสม ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่า การนำรูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในโรงเรียนประถมศึกษามาใช้มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1.1 ด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ สถานศึกษาควรส่งเสริมการสร้างหรือขยายการสอนการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี

1.2 ด้านเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้ สถานศึกษาควรส่งเสริมการบำรุงรักษาระบบเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ

1.3 ด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความรู้ สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง ทันทต่อการเปลี่ยนแปลง และส่งเสริมให้มีการสร้างความรู้ใหม่โดยวิธีการที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าด้านเทคโนโลยีเพื่อจัดการความรู้ มีระดับการปฏิบัติสูงสุด จึงควรมีการศึกษาประสิทธิผลการจัดการความรู้ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ

2.2 ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมการจัดการความรู้ของบุคลากรในโรงเรียนพระปริยัติธรรมและสถาบันการศึกษาอื่นๆ

2.3 ศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างประสิทธิผลในการจัดการความรู้ของบุคลากรในโรงเรียนพระปริยัติธรรม

References

- Bunnag, P. (2005). *The use of Information Technology and Communication in Basic Education Institutions. Chiang Rai Educational Service Area 3 Office, Chiang Rai.* Master Thesis. Chiang Mai : Chiang Mai Rajabhat University.
- Khunnard, T., et al. (2015). A Model for the Management of Information and Communication Technology in the Primary Schools. *Journal of Education Naresuan University*, 17(1), 14-23.
- Kisuksapan, E. and Buranpanich, S. (2010). *Change Management.* Bangkok : Chulalongkorn University.
- Koonsri, S. (2008). Assessing the Need for Migrant Labor in Thailand : A Case Study of Maetem District, Tak Province. *Master of Public Administration College.* Chiang Mai : Chiang Mai University.
- Krejcie, R.V., & Daryle, W. M. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Malythong, K. (2000). *Educational Technology and Innovation.* Bangkok : Department of Audio-Visual Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Office of National Buddhism. (2010). *Strategic Plan and the Action Plan for Education Development of the General Education Department (2010 - 2016).* Bangkok : Office Printing National Buddhism.
- Office of the Permanent Secretary for Education. (2007). *Research Report The use of Information and Communication Technology.* Bangkok : Fine Print.
- Office of the Secretary General of the Council of Education. (2010). *National Education Improvement Plan (2009-2016).* Bangkok : Office of the Secretary General.